

کلیسای ایرانیان مسیحی سن دیه گو و ال کاهون

انجیل مقدس، رساله اول پطرس

رساله امید

۱ پطرس ۴: ۱۵ - ۱۹

تجربیات آتشین (۶)

درس شماره ۲۱ از فصل ۴

آیه حفظی برای ۷ آپریل سال ۲۰۲۲

انجیل مقدس، ۱ پطرس ۴: ۱۵

۱۵ پس زنهار هیچ یکی از شما چون قاتل یا دزد یا شریر یا فضول عذاب نکشد.

آیه حفظی برای ۲۱ آپریل سال ۲۰۲۲

انجیل مقدس، ۱ پطرس ۴: ۱۶

۱۶ لکن اگر چون مسیحی عذاب بکشد، پس شرمنده نشود، بلکه به این اسم خدا را تمجید نماید.

جمعه نیک و قیام مسیح مبارک!

قرائت کلام: لطفا ۱ پطرس ۴: ۱۵ - ۱۹ را بخوانید.

۱۵ پس زنهار هیچ یکی از شما چون قاتل یا دزد یا شریر یا فضول عذاب نکشد.

۱۶ لکن اگر چون مسیحی عذاب بکشد، پس شرمنده نشود، بلکه به این اسم خدا را تمجید

نماید.

۱۷ زیرا این زمان است که داوری از خانه خدا شروع شود؛ و اگر شروع آن از ماست، پس

عاقبت کسانی که انجیل خدا را اطاعت نمیکنند چه خواهد شد؟

۱۸ و اگر عادل به دشواری نجات یابد، بی‌دین و گناهکار کجا یافت خواهد شد؟

۱۹ پس کسانی نیز که برحسب اراده خدا زحمت کشند، جانهای خود را در نیکوکاری به خالق

امین بسپارند.

دعا: برای درک درست کلام خدا و اطاعت درست بر مبنای آن درک درست.

مقدمه: در جلسه گذشته گفتیم، تاریخ خیلی چیزها به ما یاد می دهد. بخصوص تاریخ کلیسا بسیار جالب، آموزنده، و راهنمایی خوبی است برای کلیسا در زمان حاضر. مطالعه تاریخ کلیسا به ما کمک می کند تا هم از اشتباهات گذشتگان خود دوری کنیم و هم از نمونههای مثبت شان درس های یاد بگیریم و پیروی کنیم. و به عنوان کسی که تاریخ کلیسا را در دانشگاه درس می دهم، باید بگوئیم که تاریخ کلیسا، تاریخ جفاها است.

در رساله اول پطرس، پطرس رسول در مودر جفاهاى که بر ایمانداران مسیحی در نیمه دوم قرن اول میلادی فرود می آمد صحبت می کنه و به ما تعلیم می دهد که چگونه با تجربیات آتشین بخاطر ایمانمان، بطرز درست روبرو شویم.

اول- در آیه ۱۲ از این فصل ۴، به ما تعلیم می دهد که از آمدن جفاها تعجب نکنیم. تعجب از این باید باشد که جفاها نیایند.

دوم- در آیات ۱۳-۱۴ فصل ۴ دیدیم که به ما تعلیم می دهند که با روحیه شادمان با جفاها روبرو شویم، نه بخاطر اینکه خود جفاها مایه شادی هستند. نه! بلکه بخاطر اینکه اگر امین باقی بمانیم، برکت خداوند عیسی مسیح بر ما و برای ما خواهد بود در زمان بازگشت مسیح.

سوم- و حالا در آیات ۱۴ الی ۱۹ که خوانده شد، کلام خدا ما را مورد چالش قرار می دهد که ماهیت جفاها ای که می بینیم را بررسی کنیم، بسنجیم که آیا داریم بخاطر دلایل درست جفا می بینیم یا نه.

الف- اول در آیه ۱۵ سختی کشیدن بخاطر دلایل نادرست را به ما گوشزد می کند. آیه ۱۵ می

فرماید:

۱۵ پس زنهار هيچ يكي از شما چون قاتل يا دزد يا شرير يا فضول عذاب نكشد.

اگر شما مرتكب قتل شويد، به هر صورتی دزدی كنيد، شرارت بورزيد و يا دانا در زندگی ديگران فضولی كنيد و مجازات و تنبيه شويد، شما حق شكايه كردن نداريد.

نمونه های منفی

آن عبارت آخري، فضول، در اینجا خیلی جالب است و خیلی كار برد دارد. كلام خدا اشاره می كند به کسانی كه در زندگی ديگران دخالت می كنند. انجيل مقدس، در ۱ تسالونيكيان ۴: ۱۱ می فرمايد:

۱۱ و حريص باشيد در اينكه آرام شويد و به كارهای خود مشغول شده، به دستهای خویش كسب نماييد، چنانكه شما را حكم كرديم،

۱۲ تا نزد آنانی كه خارج اند بطور شايسته رفتار كنيد و به هيچ چيز محتاج نباشيد.

كلاك خدا می فرمايد به كار و كسب خودتان مشغول باشيد و سربار ديگران مشويد. در زندگی ديگران هم فضولی نكنيد. برخی ادعا می كنند كه ما می خواهيم برای ديگران دعا كنيم برای همين می پرسيم. ولی اين دروغ است. دعا كردن برای نيازمندی های ديگران احتياج به اين ندارد كه شما مثل مامور امنيتی شخص را بازجویی كنيد. ريكاری را بكناری بگذاريم.

كلام خدا از طريق پولس رسول در ۲ تسالونيكيان ۳: ۱۱-۱۲ می فرمايد:

۱۱ زيرا شنيديم كه، بعضی در ميان شما بی نظم رفتار می كنند، كه كاری نمی كنند، بلكه فضول

هستند.

۱۲ اما چنين اشخاص را در خداوند ما عيسى مسيح حكم و نصيحت می كنيم كه، به آرامی كار

كرده، نان خود را بخورند.

ما ايمانداران مسيحي اجازه نداريم كه بخواهيم عقايد خودمان را به زور بر جامعه بی ايمان اطرافمان تحميل كنيم. اين می شود يك نوع فضولی كردن، دخالت كردن در كار ديگران. نور و نمك جهان باشيم ولی آن با دخالت كردن فرق دارد. در بسياری مواقع من ديده ام كه در محيط كار افراد به

اصطلاح مسیحی با تحمیل کردن عقاید خود بر محیط کار شان که یک محیط مسیحی نیست روند کار در آن شرکت را بهم می زنند و در نتیجه تنبیه می شوند. این را بحساب جفا دیدن برای مسیح نگذاریم.

بنابراین بسیار ضروری است که اول از خودتان پرسید: اصلا چرا من دارم جفا می بینیم؟ ما می توانیم یک طرز رفتار و گفتار پاک و درست داشته باشیم، به دیگران در مورد مسیح بگوئیم، در محیط کار وفادارانه کار کنیم، شهروندان خوبی در جامعه و کشورمان باشیم.

ولی اگر سعی کنید عقاید خودتان را بر جامعه و فرهنگ غیر مسیحی خودتان به زور تحمیل کنید، حالا چه محیط کار باشد، یا بر دولت، داریم فراتر از مرزهای کتاب مقدس می رویم. همین ۱ پطرس ۲: ۱۳ می فرماید که: **لهذا هر منصب بشری را بخاطر خداوند اطاعت کنید.**

ما باید نمونه مطیع بودن باشیم نه نمونه سرکشی و شر بپا کردن. از خودتان قبل از هر چیز بپرسید: اصلا چرا من دارم جفا می بینیم؟

ب- دوم، کلام خدا به ما در آیات ۱۶- ۱۸ در مورد جفا دیدن بخاطر دلایل درست تعلیم می دهد.

۱- اگر قرار است جفا ببینیم، بگذارید برای مسیحی زندگی کردن باشد، آیه ۱۶:

۱۶ لکن اگر چون مسیحی عذاب بکشد، پس شرمنده نشود، بلکه به این اسم خدا را تمجید نماید.

اگر قرار است جفا ببینیم، باشد بخاطر این باشد که مسیحی هستیم و مسیحی زندگی می کنیم. در آن موقع بخاطر جفای که می بینیم شرمنده نباشیم. بلکه چون بخاطر نام مسیح که بر ماست و جفا می بینیم، خدا را تمجید کنیم.

خدا را تمجید کردن بخاطر آن اسم، اسم مسیح، یعنی درک کنیم که جفا دیدن برای مسیح یک افتخار است و خدای پدر را برای دادن چنین افتخاری به ما ستایش کنیم. وقتی که برای نام مسیح سختی می کشیم، و در رنجهای مسیح شریک می شویم، پادشاهای آینده ما بیشتر، و قوت روح القدس بر ما جاری می شود. ۱ پطرس ۴: ۱۲- ۱۴ می فرماید:

۱۲ ای حبیبان، تعجب منماید از این آتشی که در میان شماست، و بجهت امتحان شما می‌آید، که گویا چیزی غریب بر شما واقع شده باشد:

۱۳ بلکه بقدری که شریک زحمات مسیح هستید، خشنود شوید، تا در هنگام ظهور جلال وی شادی و وجد نمایید.

۱۴ اگر بخاطر نام مسیح رسوایی می‌کشید، خوشابحال شما؛ زیرا که روح جلال و روح خدا بر شما آرام می‌گیرد.

۲- اگر قرار است جفا ببینیم، بگذارید برای پاک‌ی روحانی باشد، ایات ۱۷-۱۸:

۱۷ زیرا این زمان است که داوری از خانه خدا شروع شود؛ و اگر شروع آن از ماست، پس عاقبت کسانی که انجیل خدا را اطاعت نمی‌کنند چه خواهد شد؟

۱۸ و اگر عادل به دشواری نجات یابد، بی‌دین و گناهکار کجا یافت خواهد شد؟

الان زمان داوری برای ایمانداران مسیحی شروع شده است. عبارت خانه خدا به کلیسا اشاره می‌کند که یک ایماندار مسیحی باید به یک کلیسای کتابمقدسی متعهد باشد. و داوری اول از کلیسای خدا، در میان ایمانداران مسیحی، شروع می‌شود. پدر آسمانی به فرزندانش سخت‌تر می‌گیرد تا بی‌ایمانان.

انجیل مقدس، در عبرانیان ۱۲: ۵-۶ می‌فرماید:

۵ و نصیحتی را فراموش نموده‌اید که با شما چون با پسران مکالمه می‌کند که ای پسر من تأدیب خداوند را خوار مشمار و وقتی که از او سرزنش یابی، خسته‌خاطر مشو.

۶ زیرا هر که را خداوند دوست می‌دارد، توبیخ می‌فرماید و هر فرزند مقبول خود را به تازیانه می‌زند.

و اگر داوری اول از ما شروع می‌شود، و ایماندار به مسیح به دشواری نجات می‌یابد، پدر آسمانی ما را تصفیه می‌کند، فکر کنید داوری بر کسانی که نجات در مسیح را رد کرده اند چقدر سخت خواهد بود.